

Jacob Lembke

Rector Universitatis Rostochiensis, Jacobus Lembke/ I.U.D. & Antecessor, Ad Exequias ... Puerulo, Johan. Danieli Quistorpio, Tanquam unico dilectissimoque Filiolo, Abs Tristissimis Parentibus hodie parandas Omnes Omnium Ordinum ac Dignitatum Cives Academicos studiose humaniterque invitat : [P. P. Ipsa Exequiarum die, XXIII. Februar. Anno M DC. LXXXIII.]

Rostochi[i]: Keilenbergius, [1683]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776780611>

Druck Freier Zugang

Lembke, J.,
in
J. D. Qvistorp.

Rostock. 1683.

56

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS,
JACOBUS Gembke/
J. U. D. & Antecessor,

Ad
Exequias
LECTISSIMO OPTIMÆq; INDOLIS PUEULO,

JOHAN. DANI-
ELI QVISTORPIO,

Tanquam unico dilectissimoque
FILIULO,

Abs
Tantissimis PARENTIBUS
hodie parandas
Omnes Omnium Ordinum ac Dignitatum CIVES
ACADEMICOS studiosè humaniterque
invitat.

ROSTOCHI,
Typis Viduæ B. FRIDERICI KEILENBERGII, Univ. Typogr.

Vô soleant Parentes amore ac æstimo prosequi filios, si unici imprimis, bonæque spei fuerint, qui pensitaverit attentius, indici hodiè moestissimum. funus, & solatium optimorum. Parentum ab Exequiatorum. quoque frequentia decenter sollicitari, non mirabitur. Quamcunque enim placeat respicere ad partem, cui illi, sive in ætate prima sive cum succrescentibus annis, explendæ dantur & nascuntur; exurgit undique, velut gaudendi, dum supersunt ac enituntur ad magna; ita, cum mortis præmatura fata subeunt, lugendi prolixissima materies. O quàm arrident iusus primuli, quàm item dulces blanditiæ, succedaneæve aliæ deliciae, quibus non rarò Genitorum curæ mollescunt. Quorsum istud Ciceronis ex parte trahi potest, quod de Tullia sua scripsit (*Fam. L. 4. Epist. 6.*): se curis externis fractum. domi habuisse in Filiâ quò confugeret, ubi conquiesceret, cujus in sermone cum suavitate omnes curas doloresque deponeret. Neque enim denegaverit quispiam isthanc amabilitatem filiis; iis imprimis, de quibus verissimum, quod non minus mores, quàm os vultumque Patrum referant aut referre incipiant, totosque ipsos mir.

mirā similitudine indies clarius exscribant (*Vide*
hac aliās de Fundani filia scripta à Plinio L. 5.
Epist. 16.) O quàm movet superstes gloria, cu-
jus hæredes præsentissimos imò testes certissi-
mos amplectuntur, quando filios sua sequi ve-
stigia etiam è longinqvo vident Parentes. La-
boramus omnes, Senecæ effato, in titulum
sepulchri. At esto maximum hujus; esto ma-
ximum factorum scriptorumve ornamentum:
Hoc tamen singulare in filiis, feliciter, æmulis ob-
tinet, quod, ceu vivi factorum paternorum,
interpretes, famæ nominisqve permanſionem,
efficacius procurent. O quàm excirat deniqve
ſtirpis & familiæ honor, qui, superſtite ad emi-
nentiora culmina aſpirante filio, non minus su-
perſtes manet, vigetqve eò præſtantius, quò
major ubiqve emergendi conatus: Atqve hinc
eſt, quod poſſint Filii vere dici ſpeculum & lux
oculorum paternorum (*quò titulo alias Iſab Clar.*
Eugen. ſuam adpellavit Philippus II. R. H. vid. Ritters-
huſ. in Exeg. p. 20.) chariſſima Parentum pars (*conf.*
Curt. L. 4. c. 9.) dulcia pignora, familiarum Deco-
ra, ſpes item prognerantium ac voluptas
ſumma (*vid. quæ Andromache loqvatur ap. Senec.*
Troad. v. 767). Hincqve etiam eſt, quod maxi-
mo dolore afficiantur Parentes, quando his ulti-
mum officium præſtare jubentur, abs quibus il-

si potius id expectabant (huc *Apiani* inscriptio,
quam *Beneventi* legit: *Infelix fatum*, prior debui
morimater). Nolumus tamen hic ad eos de-
scendere, qui omni penè solamine se destitu-
tos exhibuere, cum filios deplorarent: quos
inter recensendus aliàs fortean esset *Joh. Jov.*
Pontanus, qui hanc Filioli sui sepulchro q̄vere-
lam inscripsit: *Dies 50. non implesti fili, &*
breve natura specimen! *Aeternus Parentam*
mæror & Desiderium! Nec posset omitti im-
patientiæ exemplar *Fredegunda* *Chilperici*
conjug, de q̄vâ *Gallica Historia* (*Autore Bussier.*
L. 2. p. 113.) quod, quacunq̄ve in pueri usum desi-
gnata essent, ex tela, lana aut serico, igne absumpse-
rit, argentea vasa & auri quod esset, constaverit in
massam, ne quid sibi memoriam filii revocaret; in sano
luctu &c. Haud opus est, insignem concita-
ti ex filiorum morte mæroris vehementiam in
his inquirere. Ipsa scriptura ejusdem meminit
lugentesq̄ve devastationem suam *Israëlitas* cum
lugentibus unicum filium confert (*Jerem. V. 1. 26.*)
Hâcque præviâ sidiem hunc, diem luctus & mœ-
ritiæ nuncupemus, non de erit unde tristitiæ re-
ponatur solatium. Ut vero ante omnia pateat eò
magis dolendi causa, delineabimus paucis *Histo-*
riam vitæ & mortis Filioli nostri, cujus exequias
ut frequentetis hodie, hâc publicâ præscriptione
rogandi estis, **CIVES** honoratissimi, **Lucem** igitur
Anno

Anno MDC.LXXIX, Febr. Mense, ejusque nona die, quæ Dominica post Epiphantias F. quinta erat; & horâ quidem pomeridianâ secundâ vidit. Nimirum, qui subito ad Electorum gloriam pervenire debëbat, ingressus mundum est, cum quis Electos deceat vestitus (ex Col. III. 12.) contempleretur Ecclesia. Patrem habuit Virum Pl. Reverendum Amplissimumque DN. JOHANNEM NICOLAUM QVIRTORPIUM, S.S. Theol. Licent. longe dignissimum, & ad D. Nicolai Ecclesiast. facundissimum, vigilantissimum; cujus præconio, sanè mellifluis, uti devotè delectatur; ita eodem non minus, ac pietate in omnibus conspicuâ, quàm maximè imbuitur sacer DEO T. O. T. M. coetus. Matre verò gavilus fuit omni virtutum elegantia ve decore nitidissima foemina, MARGARETA BERKOVIA; cui delitium ipse æque ac Venerando Patri, Filius utpote unicus, exitiis jucundissimum. Avum Paternum laudare didicisset quondam, si ulterius vixisset, Maximè Rev. Amplissimum atque Excellentissimum DN. JOHANNEM QVISTORPIUM Theol. Doct. & Profess. Publ. Celebratiss. ad D. Jacob. Pastorem, Facult. Theologicæ, Collegii Senatorii & R. Ministerii Seniore, Virum de officiis his, quæis functus est, omnibus merittissimum; indeque post mortem etiam perpetuò victurum. Aviam Paternam vivam adhuc (conservet diu vivam Pater vitæ!) coluit Matronam Nobilissimam devotissimamque SOPHIAM Scharffenbergs / ex SCHARFENBERGIANA GULLIANAque; utraq; prænobili, Familiâ oriundam. Proavum verò Paternum, unâ cum Avo Beatiss. inter cœlestia júbila & plausus nunquam interruptos, nunquam interrumpendos jamjam amplexatur, Virum Maximè Reverend. Magnificum & Excellentissimum DN. JOHANNEM QVISTORPIUM, Doct. quoque & Profess. Theol. Superintendentem & Pastorem Marianum, cujus laudes, cujus decentissima encomia ætas nullatocere poterit. Proaviam denique Paternam, inter cœlites quoque videt acceptissimus Pro Nepos BARBARAM DOMANS, dignif-

fi-

nam, cum viveret, tanto THEOLOGO conjugem. Hic ex Pa-
tris Pl. Reverendi lineâ nitor Filiolo erat Optimo. Nec deest
lineâ Maternæ splendor suus. Maternus en. Avus fuit Nobiliss.
atq; Consultiss. DN. DANIEL BERCKOW, Dicafterii Meklenb.
& Civitatis Rostochiensis Proto Notarius dextrerrimus; Vir sin-
gulari fide ac promptitudine Inclutus; *ἦν ἐν ἀγῶνις*. Avia au-
tem Materna, dulcissimi Nepotis jacturam nimis inopinam
cum laudatissimis Parentibus deplorans, Nobiliss. est Honestis-
simaqve Matrona, CATHARINA, ex HAGEMEISTERIANA &
BESELINIANA, utraqve etiam Optimâ, Familiâ prognata.
Maternus Proavus extitit serenissimi Principis ac DN. DN. A-
DOLPHI FRIDERICI, Ducis Meklenburgici &c. &c. qvondam
Chirurgus, Vir artis suæ peritissimus, DN. JOHANNES BER-
CKOW; & Materna Proavia, castissima Fœmina, ELISABETHA
MEIMERS. His Parentibus, his Majoribus ortum debet Filio-
lus beatiss.; cui ab utroqve Avo JOHANNIS DANIELIS no-
men, cum sacri baptismatis undâ tingeretur, datum, ut gemi-
nam in eò velut lætitiâ concurrissè lætissimi ostenderent
Genitores. Qvi, qvâ deinceps curâ, qvâve fidelitate educave-
riat sobolem hanc charissimam, cui ingenua planè indol-
esin erat & ad omne bonum propensio frustra multis eloqvi
susciperemus; cum tantum non ipsum melioris imò optimæ
spei initium mors interceperit: Mors, qvæ nuper nono post
qvadriennium exactum die, 18. Febr. i. e. Qvinqvages. Domi-
nicâ, horâ mat. VI. piis de sudore Salvatoris N. langvineo me-
ditationibus sacrâ, piam Patrisqve & Matris observantissimam
dicatissimamqve Deo animam abs corpore avocavit. Qvæ
causa mortis, qvis morbi status, ipsius DNI. Medici, VIRI Nobi-
liss. atqve, experientiss. DN. D. BERNHARDI BARN-
STORFII, Amici N. honoratissimi verbis edisseremus:
*Periculossimus affectus Capitis, ex inopinato qvoddam, perqve in-
fantilem fortè ludum eveniente, in terram lapsu prognatus, qvem
sanguinis ex ore & naribus profluvium, febris continua appetitus*
pro

prostratus; fastidium ciborum, & anxietates praecordiorum infecta fuere, intolerabilibus, circa frontem, doloribus tanta cum veementia lectissimum optimumq; puerum, per aliquot septimanas excruciauit, ut clausis licet oculis, in somnes tamen plerasque ducere noctes diesq;, levi subinde cum delirio, coactus fuerit. Quantumvis vero ad hunc morbum depellendum varia tam internorum quam externorum medicamentorum genera adornaverimus, subindeque, in uno l. altero Symptomate mitigationem persensimus, optatum tamen effectum promittere nobis nunquam potuimus: Remedia quippe, optimam in ejusmodi affectibus virtutem, pollicentibus, ob nauseam, nec continuare, nec quicquam insuper ciborum, per integras quinque hebdomadas, assumere potuit; unde factum, ut decrepantibus indies magis viribus, & supervenientibus, novis symptomatibus, pustulis scil: in lingua & faucibus erumpentibus, raucedine, asthma, tussi sicca, ubi continuo ast irritato tussiendo conatu universum corpus fatigabatur, tumore sub hypochondrio sinistro, sudore frigidus &c. in ipso fere pueritia principio acerba ac immatura morte raptus, ultimum vitae diem clausit: clausitq; insimul, quam recitare instituimus, Historiam. Quid verò? nisi hoc, luctuosum. Quem tantò cum gaudio exceperant natum, qui possent nunc mortuum dimittere citra tristitiam moestissimi Parentes? Secessit dulce post labores refrigerium: Amatissimi Patris imago: spes & fulcrum familiae. O adeste, CIVES honoratissimi, ut lacrimis lacrimas addatis, ut vestro dolore dolorem PARENTUM adjuvetis, leniatis! Quò aderitis frequentius eò certius futurum est, quò optamus & adprecamur omnes, lenimen. Nimirum; quem improbare nò potest quisquã, temperare meritò omnes student luctu oppidò maximum. Dicimus igitur: Abiit quidè a Patre JOH. DANIEL, sed ad Patres imò ad Patrum Patrem; à quò omnis Paternitas & in quò verè Filii sumus, verè hæredes, bonorū omnium participes. Abiit primogenitæ sorori primogenitus Filius nunc æternum comes junctus, ut sic ad Deum
tende

tenderent, quæ debentur Deo, primitiæ. Venit h. l. in mentem Clotildis, Gallicæ Reginæ, cum primogenitum amisisset Filiolum, vox Regia: *Deo meo, inquit, gratias ago immortales, quod uteri mei partum illum primum, Diademati natum, spemq; nostram dignatus sit ad regnum suum evehere longè isti nostro ante ponendum.* Non erat beatiss. noster ad Regnum aliquod terrenum natus; dū interim ut primogenitus ad æternum evēhitur, benignitas Dei de prædicanda, non adeo morti, licet inopinæ, illacrumandum est. Noli flere: Hæc Christi excitatio cum Nativitica unici Filii sui exequias curaret. Nec, alia hodiè insonat; dum certi Parentes sunt, redditurū aliquando Deum; quod traxit ad se pignus, longeqve excellentius redditurum. Interim satius est ereptum esse, anteqvam aliq; terrena conciperet. *Quiminus traxerunt, inquit seneca, fecis ponderisqve, leviores ad originem suam revolant.* Ne allegemus eorum exempla, qui, cum Filios perdidissent adolescentes, maluerunt sub puerorum imagine præsentatos sibi exhiberi, quò minore luctu ac dolore, quoties respicerent, afficerentur. Nec enim nunc dici possunt omnia; nec plura afferre opus est; cum, suò quoniam in reliquis tenus hæc suis Auditorib; prævit exemplo laudabili, sit Patientiæ quoq; egregium specimen iisdem demonstraturus venerabilis, B. JOHANNIS DANIELIS, Parens. Proin, qui brevi spatium vitæ curriculum confecit, ad ejus Exequias intimandas breviter quoq; præfari decuit. Vos interim, CIVES Honoratissimi, facietis ut prolixò nihilominus comitatu adesse possimus. Procedemus ex Templo Nicolaitano, in quò ut frequentissimi comparere, & tam Excellentium Theologorum Pro Nepoti, Nepotii, Filio, ultimum honorem exhibere propensissimi velitis, iterum iterumqve rogitamus. P. P. Ipsa Exequiarum, die, XXIII. Februar. Anno

MDC. LXXXIII.

prostratus; fastidium ciborum, & anx-
cuta suere, intolerabilibus, circa frontem
mentia lectissimum optimumq; puerum,
cruciavit, ut clausis licet oculis, in somni-
re noctes diesq;, levi subinde cum deliri-
tumbis vero ad hunc morbum depellendi
quam externorum medicamentorum ge-
indeque, in uno l. altero Symptomate
mus, optatum tamen effectum promittere
Remedia quippe, optimam in ejusmodi
centibus, ob nauream, nec continuare, i-
borum, per integras quinque hebdoma-
factum, ut decrefcentibus indies m-
venientibus, novis symptomatibus, pustu-
bus erumpentibus, raucedine, &
continuo ast irritato tussendi conatu univ-
tumore sub hypochondrio sinistro, sudore
eritia principio acerbata ac immatura m-
diem clauserit: clauseritq; insimul, qv
Historiam. Quid verò? nisi hoc, luctu
gaudio exceperant natum, qvi posse
mittere citra tristitiam moestissimi P-
post labores refrigerium: Amatissim
fulcrum familiae. Oadeste, CIVES ho-
lacrimas addatis, ut vestro dolore do-
juvetis, leniatis! Qvò aderitis frequen-
est, qvò optamus & ad precamur omni-
qvem improbare nō potest quisqvā, te-
student luctū oppidō maximum. Dicit
Patre JOH. DANIEL, sed ad Patres in-
qvò omnis Paternitas & in qvò verè F-
bonorū omnium participes. Abiit pri-
genitus Filius nunc aeternum comes

diorum infe-
ta cum vehe-
ptimanas ex-
rasque duce-
rit. Quan-
interiorum
verimus, sub-
persenseri-
um potuimus:
ritutem, polli-
insuper ci-
potuit; unde
, & super-
gva & fauci-
li sicca, ubi
fatigabatur,
ipso fere pu-
limum vita
instituiamus,
tantō cum
ortuum di-
ecessit dulce
go: spes &
ut lacrumis
ENTUM ad-
us futurum
. Nimirum;
ritō omnes
Abiit quidē a
n Patrem; à
erè hæredes,
rori primo-
ic ad Deum
tende

